

Поводом рукописа *Са смијехом кроз граматику М. Телебака*

Послије познатих језичких приручника "Говоримо српски – С лакоћом до језичке културе", "Музика ријечи–Ка говорној култури" и "Правоговор – Уста нису штампарија", као и бројних радова о језику, лингвиста Милорад Телебак јавља се новим текстом – "Са смијехом кроз граматику".

Самим насловом (као неким водичем) аутор сугерише да о врло озбиљним језичким питањима говори духовито, скоро искарикирано, памтљиво, евидентирајући нашу језичку употребну стварност. Заправо, овај будући језички приручник се може схватити и као својеврстан, духовит, протест против све израженије небриге о српском и у српском језику.

Вјероватно је брига о језику и била разлог оваквом оглашавању проф. Телебака. Оглашавање језичких стручњака је нужно. Уосталом, човјек мора имати свој став у јавном животу. Стручњак посебно. Ако нема свој став, подлијеже туђем. Ако се не бори за свој став (свој језик), доприноси ставу и ствари (језику) свога противника.

Господин Телебак овом књигом, вршећи "инвентуру" стања у српском језику, по хришћанском начелу, не спасава само своју душу и савјест, него и читаоца добронамјерно опомиње. Опомиње, а не оптужује, попут Немањиног завјета:

"Чувајте, чедо моје мило, језик као земљу. Реч се може изгубити као град, као земља, као душа... А шта је народ изгуби ли језик, земљу, душу...?"

Народ који изгуби своје речи престаје бити народ..."

С увјерењем да ће и ово дјело нашег познатог лингвисте М. Телебака корисно послужити свима који се језиком служе, да се боље служе, поготово онима који језик уче и предају – ученицима и наставницима – свесрдно га препоручујем за штампу.

Милош Милинчић, проф.

Бања Лука, јуна 2002.